

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๔๙๔)

ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีพิจารณา

คดีเด็กและเยาวชน

พ.ศ. ๒๔๙๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๔๙๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ผู้ที่ได้รับปริญญาทางกฎหมายไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ซึ่งไม่ใช่ทนายความและประสงค์จะเป็นที่

ตอนที่ ๗๔ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ ธันวาคม ๒๔๕๔

ปรึกษากฎหมาย ให้ทำค้ำของจดทะเบียนยื่นต่อศาลคดีเด็กและ
เยาวชนซึ่งผู้ยื่นประสงค์จะปฏิบัติหน้าที่

คำขอจดทะเบียนต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชอตัวและชอสกุล
- (๒) อายุ
- (๓) ได้รับการศึกษากฎหมายจากสำนักกฎหมายใด ใด
ปริญญาชั้นใด เมื่อใด
- (๔) ตำบลที่อยู่หรือสำนักงาน
- (๕) อาชีพหรือวิชาชีพกต

ข้อ ๒. ก่อนที่จะขอจดทะเบียนครั้งแรก ผู้ประสงค์จะ
เป็นที่ปรึกษากฎหมายตามความในข้อ ๑ ต้องได้รับการอบรม
ตามระเบียบที่อธิบดีหรือผู้พพากษาหัวหน้าศาลแห่งศาลคดีเด็ก
และเยาวชนซึ่งตนประสงค์จะปฏิบัติหน้าที่กำหนดไว้

ข้อ ๓. เมื่อได้รับคำขอจดทะเบียน และอธิบดีหรือ
ผู้พพากษาหัวหน้าศาลแห่งศาลคดีเด็กและเยาวชนแล้วแต่กรณี
พิจารณาเห็นว่าเป็นการถูกต้องแล้ว ให้รับจดทะเบียนและ
ออกใบสำคัญแสดงการรับจดทะเบียนให้แก่ผู้ขอจดทะเบียนถือ
ไว้เป็นหลักฐาน

ตอนที่ ๗๔ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ ธันวาคม ๒๔๕๕

ข้อ ๔. ใบสำคัญแสดงการรับจดทะเบียนครั้งแรกให้ใช้ได้เป็นกำหนดเวลาสองปี

ข้อ ๕. ในกรณีที่มีผู้ร้อง หรือปรากฏแก่ศาลว่า ที่ปรึกษา
กฎหมายประพฤตินออย่างใด ๆ ซึ่งถ้าเป็นทนายความจะถูกลบชื่อออกจากทะเบียนทนายความตามกฎหมายว่าด้วยมารยาท
ทนายความได้ ให้อธิบดีหรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาลแห่งศาล
คดีเด็กและเยาวชน แล้วแต่กรณี ตั้งคณะกรรมการไต่สวน

คณะกรรมการไต่สวนต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน ซึ่ง
อย่างน้อยคนหนึ่งจะต้องเป็นผู้พิพากษาหรือผู้พิพากษาสมทบ
แห่งศาลคดีเด็กและเยาวชน

ในการไต่สวนต้องให้โอกาสที่ปรึกษากฎหมายที่จะกล่าวแก้
และนำพยานหลักฐานมาสนับสนุนหลักฐานตามสมควร

ถ้าคณะกรรมการเห็นว่า ตามใบผู้ร้องหรือปรากฏแก่ศาล
นั้นเป็นความจริง ก็ให้อธิบดีหรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาลแห่ง
ศาลคดีเด็กและเยาวชนแล้วแต่กรณีสั่งให้ลบชื่อที่ปรึกษา
กฎหมายนั้นออกจากทะเบียน

๑๖๓๒

ตอนที่ ๑๔ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ ธันวาคม ๒๔๕๔

ข้อ ๖. ที่ปรึกษากฎหมายที่ศาลแต่งตั้งให้ได้รับค่าป่วยการ
สำหรับคดีหนึ่งตามที่ศาลเห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินสองร้อย
บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๕๔

เชมชาติ บุนยรัตพันธุ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม